

KGD2012. 70.

Építési ügyben szakkérdésnek minősül a zaj- és levegővédelmi kifogás, eldöntéséhez szakértői vélemény beszerzése szükséges. A zaj- és levegővédelmi kifogásait a felperes csak saját érdekkörében érvényesítheti sikerrel (1952. évi III. tv. 206. §, 339. §; 1997. évi LXXVIII. tv. 3. §)¹

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét, amely a Nemzeti Közlekedési Hatóság Regionális Igazgatósága határozatát helybenhagyó, 2009. március 3-án meghozott alperesi határozat törvényességét vitatta.

Az elsőfokú bíróság a perben beszerzett szakértői véleményre alapítottnan megállapította, hogy a felperesi társasház mellett megépülő, Z. és T. út között tervezett összekötő út, valamint az ahhoz tartozó körforgalom megépítését engedélyező határozat nem jogszabálysértő, mert az UT2-1.302. számú útügyi műszaki előírás alapján készült engedélyezési terv zajvédelmi munkarésze alkalmas a városi közlekedés által okozott zajterhelés modellezésére, a felperesi ingatlan várható zajterhelése a tervezett összekötő út megvalósulását követően várhatóan az előírt határérték alatt marad, a tervezett új útszakasz járműforgalma várhatóan nem okozza a légszennyezettségi határérték túllépését az utcai körforgalom hatásával együtt sem. A közlekedésből származó zajterhelés mind a jelenlegi állapotban, mind a tervezett összekötő út megépítését követően várhatóan alatta marad a zajterhelési határértéknek, ezért a terv a zajvédelmi előírásoknak is megfelel.

Az elsőfokú bíróság az döntéshozatal során nem vette figyelembe a szakértő által tájékoztatásul elvégzett, és a K. u. 2-4. szám alatti lakóépületek zaj- és levegőterhelésével kapcsolatos vizsgálatokból levont következtetéseket, tekintettel arra, hogy a perben keresetet csak a felperes nyújtott be, így ezek a megállapítások a felperes által kifogásolható érdeksérelem körén kívül estek.

Megállapította, hogy a szakvélemény egybehangzó a közigazgatási eljárásban elvégzett számításokkal, levont következtetésekkel, a szakértő által elvégzett mérések adatai a terv jogszabályoknak való megfelelését támasztották alá, mind a zaj-, mind pedig a levegővédelmi követelmények tekintetében.

Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak a szakértői megállapításnak, hogy a levegővédelmi fejezet hiányos - mivel az nem foglalkozott a tervezett beruházás előtt már meglévő légszennyezettséggel, illetőleg csak a hozzáértők számára érthető számításokat tartalmazott -, tekintettel arra, hogy az elvégzett mérések a légszennyezettségi határérték várható túllépését nem igazolták. Nem vitatta azt sem, hogy a kibocsátott és kibocsátandó légszennyező anyagok keveredését, hígulását a szélsébség, a légkör stabilitása és a meteorológiai tényezők is jelentősen befolyásolják, azonban rámutatott arra, hogy nem igazolt a forgalom várható növekedése, amely a légszennyezettségi mutatók romlásához vezetne.

A felperes által indítványozott további bizonyítást szükségtelennek ítélte meg, tekintettel arra, hogy a szakértő teljeskörűen válaszolt a felmerült kérdésekre és válaszait, megállapításait kellően

---

¹ Megjelent: Közigazgatási-Gazdasági Döntvénytár 2012/4/79.

alátámasztották az elvégzett mérések eredményei, így a szakvéleményt alkalmasnak találta arra, hogy az a döntéshozatal alapjául szolgáljon.

A jogerős ítélet ellen a *felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet*, melyben a jogerős ítélet, valamint az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 3. § (1) bekezdését, valamint a légszennyezettségi határértékekről, a helyhez kötött légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeiről szóló 14/2001. (V. 9.) KöM-EüM-FVM együttes rendelet (a továbbiakban: Lr.) szabályait, valamint a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII. 3.) KvVM-EüM együttes rendelet (a továbbiakban: Zr.) 3. számú mellékletének előírásai, valamint a Pp. 339. § (1) bekezdését.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság keresetét annak ellenére utasította el, hogy a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleménye az általa hivatkozott jogszabálysértéseket alátámasztotta, amikor megállapította, hogy a várható zajterhelés két mérési ponton is meghaladja a Zr. 3. számú mellékletében megállapított határértékeket. Nem értett egyet azzal, hogy a szakértői vélemény e megállapításait azért lehet figyelmen kívül hagyni, mert a jogszabálysértés nem a felperesi, hanem a szomszédos társasházat érinti, a várható zajterhelés túllépése a felperes érdekkörén kívül merül fel. Álláspontja szerint a keresetében arra hivatkozott, hogy jogszabálysértő a közigazgatási határozat és e tény a kirendelt igazságügyi szakértő véleménye kétséget kizáróan alátámasztotta.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Állította, hogy az eljárása során az eljárási és anyagi jogszabályokat nem sértette, az engedélyezési terv megfelelt a környezetvédelmi követelményeknek, melyet a kirendelt igazságügyi szakértő is megerősített. Rámutatott arra, hogy a felperes által hivatkozott zajterhelési határérték túllépés a felperesi érdekkörön kívül esik, e körben felperesnek jogsérelme nem áll fenn, ezért e részében a határozat jogszerűségét nem vitathatja.

Az I. r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A II. r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, megállapítva, hogy az elsőfokú bíróság a jogszabályok helyes értelmezése folytán megalapozottan állapította meg a közigazgatási határozatok törvényességét. Utalt rá, hogy a szakvéleménynek a felperesre vonatkozó érdemi megállapításai alátámasztották azt, hogy a terv a vonatkozó jogszabályi előírások szem előtt tartásával került engedélyezésre, tekintve, hogy a létesítendő út a felperesi ingatlan zajterhelését alapvetően nem befolyásolja, a várható zajterhelés a tervezett összekötő út megvalósítását követően is határérték alatt marad.

A Legfelsőbb Bíróság KK 34. állásfoglalására hivatkozással egyet értett azzal, hogy az elsőfokú bíróság a K. u. 2-4. szám alatti lakóépületek vonatkozásában tájékoztató jelleggel elvégzett zaj- és levegőterheléssel kapcsolatos mérések adatait, és az abból levont következtetéseket a perben figyelmen kívül hagyta, tekintettel arra, hogy a felperesnek más társasház vonatkozásában képviselői joga nem állt fenn, nevében nem járhatott el, érdekeiket nem képviselhette.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a peradatok alapján a releváns tényeket és a felperes keresetösszege jogának korlátait helytállóan állapította meg, a Pp. 206. § (1) bekezdésének a bizonyítékok értékelésére vonatkozó szabályait betartva, valamint az Étv. 3. § (1) bekezdésének rendelkezését és az Lr., valamint Zr. 3. számú mellékletében megadott határértékeket nem sértve hozta meg jogerős ítéletét.

A felperes saját nevében és saját érdekeinek érvényre juttatása érdekében indított pert a

közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt, más társasház - így a K. u. 2-4. számú társasház - nevében nem járt(hatott) el. Ebből eredően a felperes csak saját jogi érintettsége körében vitathatta az építési engedélyt megadó határozat törvényességét, és a levegő- és zajvédelmi kifogásait is csak saját érdekkörére korlátozottan érvényesíthette. A felperesi kereset csak a felperesi érdekeket érintő alapos kifogás esetén vezethetett volna a felperes pernyertességéhez, mely okból alaptalan az a felperesi érvelés, hogy a határozat bármely - felperesi érintettségen kívül eső - okból való törvénytelenége a határozat hatályon kívül helyezését eredményezi. Ez a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata során érvényesülő kereseti kérelemhez való kötöttség és az igényérvényesítés korlátozottsága elvébe ütközne.

Az elsőfokú bíróság eljárása során helyesen állapította meg, hogy a Z. és T. út közötti útkapcsolat megépítésével kapcsolatos zaj- és levegővédelmi kifogások vizsgálata szakértői kérdés. A felperes indítványára a perben kirendelésre került igazságügyi szakértő szakvéleményét előterjesztette, és azon túl, hogy az engedélyezési terv levegővédelmi fejezetének nem releváns, de felperes által alappal kifogásolt hiányait elismerte, azt állapította meg, hogy a tervezett új útszakasz járműforgalma - a K. utcai körforgalom hatásával együtt - sem eredményezi a légszennyezettségi határértékek túllépését, a felperesi lakóház közúti közlekedéstől származó zajterhelése - mind jelen állapotában, mind a tervezett összekötőút megépülését követően - várhatóan alatta marad a zajterhelési határértékeknek, ezért a zajvédelmi előírásoknak megfelel. **E szakértői vélemény a közigazgatási eljárásban feltárt tényeket és levont következtetések helyességét igazolta, egyúttal cáfolta a felperes kereseti kifogásait. A beszerzett szakértői vélemény egyértelmű és világos, számításokkal alátámasztott megállapításokat és végkövetkeztetéseket tartalmazott, így az nem volt homályos, hiányos, ellentmondásos, ezért a rendelkezésre álló tények a szakvélemény kiegészítését, illetve más szakértő véleményének bekérését nem tették indokolttá. A szakértői vélemény alkalmas volt ítéleti megállapítások levonására, melyeket az elsőfokú bíróság megfelelően értékelt.**

Tekintettel arra, hogy a perben a Pp. 324. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperes volt az állításainak bizonyítására köteles fél, és a lefolytatott bizonyítási eljárás a felperesi állításokat nem támasztották alá, az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján okszerűen értékelt a bizonyítás sikertelenségét a felperes terhére, és vonta le azt a következtetést, hogy a felperes levegő- és zajvédelmi kifogásai nem alaposak.

A szakértői véleményen alapuló ítélet - a vizsgálható felperesi érdekkörben - a vitatott szakkérdésben (levegő- és zajvédelem) alá nem támasztott felperesi keresetet elutasító rendelkezése nem sérti sem az Étv. 3. § (1) bekezdésében foglalt környezetvédelmi követelmények érvényre juttatását célzó rendelkezéseket, sem az Lr. levegővédelmi, sem a Zr. zajvédelmi határértékekre vonatkozó előírásait, és nem ütközik a Pp. 339. § (1) bekezdésébe sem, mert ezen kifogás helyt állóságát a felperes nem tudta bizonyítani, ezzel azt sem, hogy ezek a jogsértések - felperesi érdekkörben - ténylegesen fennálltak.

A fentiek alapján a *Legfelsőbb Bíróság* azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, így a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. (*Legf. Bír. Kfv. II. 37 942/2010.*)